

Net i, at der ikke af Veiloven af 21de Juni 1867 kan hentes noget Argument for at behyrde Kjøbstæderne med Udgifter vedkommende Biveiene. Det er klart nok, at de Udgifter, der nu paahyile Amtsreparationsfonden med Hensyn til Biveie, Broer, der findes paa Biveiene osv., ikke vedkomme Kjøbstæderne; de bære ikke Omkostningerne, have ingenfomhelst Andel deri. Analogien af Veiloven taler altsaa for den Ændring, som den ærede Landssthingsmand bebudede, at han vilde foreslaa i Lovforslaget, at Kjøbstæderne skulle være fritagne for at bidrage til Udgifter til saadanne Færgeløb, der ligge mellem Biveie. Men den ærede Landssthingsmand fortsatte ikke sin Kritik af, hvorvidt egentlig de Regler, der indeholdes i Loven af 1867 om Fordelingen af Udgifterne til Landeveiene mellem Kjøbstæderne og Landdistrikterne, vare passende for Fordelingen af Udgifterne til Færgestæderne. Den ærede Landssthingsmand havde et meget aabent Die for, at det vilde være en Prægravation for Kjøbstæderne at komme til at bidrage efter deres Hartkorn til Udgifterne med Hensyn til Biveiene, men han havde ikke Die for, at det lige over for Landkredsene kunde synes at være meget for lidt, naar Kjøbstæderne kun skulde bidrage efter deres Hartkorn; thi Veiloven af 21de Juni 1867 har ganske vist en Fordeling efter Hartkorn, men vi maa erindre, at den Udgiftspost, som fordeles paa denne Maade, er Udgifterne til Landeveiene, af hvilken en Del ligger paa selve Kjøbstadens Grund. Det var altsaa for saa vidt ganske rigtigt at foreskrive, at Kjøbstaden bidrager af sit Hartkorn lige med Landdistriktet for den Veis Vedkommende, der ligger paa Kjøbstadens Hartkorns Grund, — den under Amtets Bestyrelse værende Landevei strækker sig nemlig som bekendt til selve Kjøbstadsgaden, — men jeg ser ikke, at den Betragtning, som har ført til denne Regel, paa nogen Maade kan gjøres gjældende med Hensyn til Færgeløb. Dersom man kan sige, at der for Færgeløbenes Vedkommende er en fælles Interesse for Befolkningen i Amtet, kan Hartkornet — Kjøbstædernes paa den ene Side og Landdistrikternes paa den anden — umuligt være noget passende Fordelingsgrundlag; saa maa dette være Befolkningstallet, og dersom denne Forandring ogsaa skulde gjøres i § 3, tror jeg rigtig nok, at Kjøbstæderne langtfra vilde vinde ved at fritages for at bidrage til Færgerne paa Biveiene, naar deres Bidrag saa i Stedet for efter Hartkornet blev fastsat efter Befolkningstallet.

Klar: Jeg ser ikke det Misforhold, som den ærede Landssthingsmand paapegede, og kan ikke være enig med ham i saa Henseende, men i alt Fald foreligger Spørgsmaalet om Kjøbstædernes Bidrag til Udgifterne ved Landeveiene ikke her, idet her kun er Tale om, hvorvidt man med Hensyn til Udgifterne til de Færgerier, der maatte

findes paa Landeveiene, kunde affordre Kjøbstæderne noget Bidrag. Det tror jeg dog, vil være ganske afhængigt af, hvor Færgestæderne ligger. Der kan tilvisse paavises Færgestæder, som de langt bortliggende Kjøbstæder i den samme Amtsradskreds ikke have nogenfomhelst Interesse i, og jeg skal eksempelvis nævne et Færgested, som ligger mig nær, nemlig Færgen fra Strandby til Fæng, som tilvisse ikke har nogenfomhelst Interesse for Nibe Kjøbstad.

Strup: Jeg frygter for, at jeg er bleven meget væsentlig misforstaaet af den ærede Landssthingsmand. Jeg har ikke paa nogen Maade villet udtale nogen Kritik overfor Delingsreglerne i Veiloven af 1867. Jeg har tværtimod villet have den fulde Berettigelse af den Fordeling, som finder Sted, — nemlig at Kjøbstæderne i Forhold til Hartkornet bære Udgifterne ved Landeveiene, fordi Landeveiene ogsaa ligger paa Kjøbstadens hartkornspligtige Grund, medens Kjøbstæderne ikke bør bidrage i større Forhold til Bivei-vesenet i Amtene, da de have en forholdsvis større Byrde ved at vedligeholde Kjøbstadveiene og Gaderne. Ganste anderledes forekommer det mig at stille sig her, hvor Spørgsmaalet er om Færger, og der kan jeg ikke negte, at jeg ikke ser, hvorledes man paa nogen Maade kan paaberaabe sig Analogier af Veiloven af 1867 for at fordele Færgeudgifterne efter Hartkorn henholdsvis paa By og Land.

Indevrigsministeren: Fordi man overhovedet har betragtet det som den naturlige Ordning at lade Færgerne, som maa siges at være Fortsættelse af Landeveiene, gaa ind under ganske den samme Kategori som Landeveiene, ogsaa under samme Bestyrelse, hvor de efter min Formening synes at ligge heldigst og rigtigst. Forøvrigt forekommer det mig, at der her kun kan være Spørgsmaal om saa forsvindende Belsøb, at det næsten ikke er værd at opstille nye Regler for Forholdet; jeg maa imidlertid se Ændringsforslagene, forinden jeg finder Anledning til at udtale mig derom.

Da Ingen yderligere begjærede Ordet, gif man til Afstemning, hvorved

Lovforslagets Overgang til 2den Behandling vedtoges enstemmig med 48 Stemmer.

Bonne: Jeg tillader mig at foreslaa, at Lovforslaget henvises til et Udvalg paa 5 Medlemmer.

Da Ingen ønskede at udtale sig om det